

פרשת תזריע-מצורע ~ ל' ניסן תשפ"ג ~ גליון ת"ז - שנה ט'

זהו כהתא בנה זמני

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

מס' נישין לד':

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ד' משה בן ד' שמעון דוב זצ"ל
וזהו החשובה מדת חיה שרה בת ד' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ המשך תורה מ"ט - "והוא כחתן יוצא מחופתו וגו'" (תהלים י"ט) ~

(נאמר בשבת ג' ניסן אחר נישואי בתו שרה ז"ל שהיה בר"ח ניסן במעדעוועדיבקא)

טו. רבינו הקדוש זי"ע ועבי"א כותב שע"י שמתפללים בכוונה בכל לב עי"ז מקימים את המלכות כי תפילה שבלב היא בחי' התגלות מלכותו בתוך החלל הפנוי, בתוך המדות בתוך העולמות (עי' אות ב'), איזה מאמר חז"ל רבינו הק' מקשר לזה?

וזה פירוש (ב"מ נט.). "איתתך גוצא - גחון ולחוש", פירש"י "שמע עצתה", כי באמת אשה יראת ה' היא בחי' "עצה" כשהתפילה היינו בחי' מלכות בשפלות ובקטנות, בחי' "אתתך גוצא", בבחי' (שה"ש ח') "אחות לנו קטנה", בחי' (בראשית א') "את המאור הקטן", בבחי' "עצתו נופלת" (סנהדרין כ"ב עיי"ש) - צריך להקים אותה, בבחי' (עמוס ט') "אקים את סוכת דוד", ו"סכה" זה "שרה" שסכתה ברוה"ק (מגילה י"ד), (כי רוה"ק הוא בחי' מלכות כידוע [פרפראות לחכמה]), ו"שרה" זה "מלכות" בבחי' (משלי י"ט) "עצת ה' היא תקום", בבחי' (בראשית א') "שני המאורות הגדולים".

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי הפרי ברסלב)

הגה"ק רבי חיים מצאנז - בעל ה"דברי חיים" זי"ע ועבי"א

(ליום היארצייט - כ"ה ניסן)

כאשר אחד מחסידי צאנז הפך לחסיד ברסלב, התעוררה נגדו מחלוקת בקרב החסידים, ואביו של אותו אברך הלך להוועץ בנדון עם השוחט של הרה"ק מצאנז שהיה מכונה "דער דז'יקווער מורה הוראה" [מורה הוראה של דז'יקוב], משהגיע האב ומלוי אל המו"צ ושטחו לפניו את ה"בעיה", סיפר הוא להם כי כשהכינו את שלחן השבת אצל רבו הקדוש מצאנז, הניחו עליו את הספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן' והוא נהג לכנותו "מיין שבת ספר" [הספר שלי עבור שבת].

הרה"ח רבי לוי יצחק בנדר זצוק"ל סיפר, כי כששהה בגרמניה בימי מלחמת עולם השניה פגש שם את כ"ק האדמו"ר מקלויזנבורג זצוק"ל, וכה סיפר לו האדמו"ר: "זקני הרה"ק מצאנז החשיב מאד את הרה"ק רבי נחמן זצ"ל וספרו הק' 'ליקוטי מוהר"ן'. ופעם אחת שוחח במשך לילה שלם מגדולתו של בעל ה'ליקוטי מוהר"ן, בהטעימו - דער זיידע האט אוועק געגעבן א גאנצע נאכט אויף דעם" [הסבא מסר לשם כך לילה שלם], וחזר בהתפעלות כמה וכמה פעמים: "אה, ביים זיידען א נאכט! - ביים זיידען א נאכט!" [לילה אצל סבא!].

הגה"צ ר' יששכר בעריש דאכנער זצוק"ל, האבדק"ק באניע ובסוף ימיו אבדק"ק ייטב לב באנטווערפן, שנמנה על צאצאי הרה"ק מצאנז, סיפר כי במוצאי יום הכיפורים היתה דרכו בקודש של זקנו הגה"ק בעל "דברי חיים" מצאנז לדבר מגדולת רבינו הק' מוהר"ן מברסלב זי"ע.

מז. רבינו הקדוש מבאר שבל עליית המלכות נעשה דייקא ע"י התפילה שבכוונת הלב, איך זה מרומז במאמר חז"ל הנ"ל?

וזה "ולחוש לה" - "תקבל עצתה", וזה עליית התפילה שהיא "בלחש" שהיא עבודה שבלב, (ובפרפראות לחכמה פירש כי אע"פ שעיקר התפילה הוא לדבר בפה דייקא, וגם התפילה הוא בחי' מלכות פה, אעפ"כ עיקר בנינה ע"י כוונת הלב שהוא בחי' "בינה" "ביתא עילאה", וזה מרומז כמה שעיקר התפילה שהוא תפילת שמו"ע מתפללין בלחש דייקא, וזה "ולחש לה", תקבל עצתה כי שם מקור העצה).

יז. רבינו הקדוש מבאר בתורה זו שהעיקר הוא להתחזק לברוח ממשכבות רעות, ולהתחזק להתפלל בכוונה בכל הלב מה זוכים עי"ז?

וזה בחי' "תשובה", כמו שכתוב (שמואל כ"ג) "הוקם על" "עולה של תשובה" (מו"ק ט"ו), ו"תשובה" היא אותיות "תשובה" שנעשית מדל"ת ה', ועיקר התשובה היא בלב כמו שכתוב (ישעיה ו') "לבבו יבין ושבו".

יח. איך רבינו הקדוש מקשר ענין של תשובה להפסוק "מי זאת עולה" שמובא למעלה (באות ד')?

וזה בחי' "מי זאת עולה" - מי עם זאת עולה, עולה של תשובה - עלייתה של תשובה עם "מי". (רבינו הק' ביאר ש"מי" זה בחי' ביתא עילאה, ו"זאת" זה בחי' ביתא תתאה, וע"י בחי' אלו הנאמרים בתורה הזאת יש לשני בתים עלייה, עיי"ש באות ד').

יט. רבינו הקדוש מביא מאמרי חז"ל שהתשובה הזאת מגיעה למעלה למעלה, ומתקן תיקונים למעלה למעלה?

וזה גדולה תשובה שמגיעת עד כסא הכבוד (יומא פ"ו), וזה גדולה תשובה שמקרכת הגאולה (שם ע"ב), כי לעתיד ליום שכולו שבת יתגלה אורייתא דעתיקא סתימאה כמו שכתוב (ישעיה נ"ח) "אז תענג על ה'" - על ה' דייקא היא עתיקא סתימאה.

כ. מה קשור ענין התשובה לעונג שבת קודש?

וזה עיקר עונג שבת, ושבת זה בחי' תשובה כמו שכתוב (דברים ל') "ושבת עד ה' אלהיך".

~ מלחמת קודש ~

דיבורים חוצבי להבות אש של מוריני הרב שליט"א
נגד זומאת האיפונים

קריאת קודש ממוריני הרב שליט"א

על האיסור להשתמש בטלפון שאינו מאושר ע"י "וועדת הרבנים"

בס"ד ראש חודש תמוז "זכרו תורת משה" תשס"ה
אחר שיצא האיסור החמור להשתמש בטלפונים סוללרים מאת הבר"ץ שליט"א, מועצת הרבנים, הרב לנדאו שליט"א והרב וואזנר שליט"א.

אשר ממש זה חמור מפיקוח נפש, כי הטלפונים האלו מאבדים את נפש בנינו ובנותינו וכל שארנו בעולם הזה ובעולם הבא, "וכל באיה לא ישוכן ולא ישיגו ארחות חיים"!!! ואת אשר לא יעשה האדם כמליון עבירות חס ושלום יכול הוא להכשל חס ושלום בשניה אחת, הוא בניו ובנותיו וכל אנשי ביתו.

לכן באתי כאן להודיע על חובת כולם לעבור מיד ולבטל את כל הסוללרים של שאר החברות, ולעבור מיד לחברת "מירם" הכשרה.

ולכן הסמכתי בזה את האברך... למען הדבר... להעביר את רוע גזירת המן שהתלכשה בחברות הסוללרים למיניהן.

בברכת התורה הקדושה והטהורה

עבדכם הנאמן אליעזר ברלנד

זהירות - סכנה נוראה!!!

ישנם הרבה מכשירים שנראים כשרים ויש עליהם חותמת מזוייפת של וועדת הרבנים

ובפרט מה שמצוי לאחרונה מכשיר "שיאמי" הדומה למכשיר כשר עם חותמת מזוייפת, והוא ממש כמו סמרטפון רח"ל

על כן שומר נפשו יבדוק היטב לפני שהוא רוכש טלפון שיש לה הכשר מקורי של וועדת הרבנים,

וכמובן להזהר לרכוש רק בחנות שיש לה תעודת הכשר מוועד הרבנים כמו שהודו כל גדולי ישראל מכל החוגים.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת תזריע-מצורע ~ ל' ניסן תשפ"ג ~ גליון ת"ז - שנה ט'

שפ"ד אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד רחוב עידו הנביא

ללמדך שאין מעכבה לאכול בקדשים אלא אחד מהם, (ואחר שהקריב הכהן את הקרבן האחד מותרת לאכול בקדשים ואחר כך תביא את הקרבן השני - עפ"י ר"א מזרחי).

ז. ואיזה הוא - (זה שמעכב)?

זה חטאת, שנאמר "וכפר עליה הכהן וטהרה", מי שהוא בא לכפר בו הטהרה תלויה.

ח. "וכפר עליה וטהרה" וגו', מה רואים מזה מה שכתוב "וטהרה" אחר שתביא כפרתה?

מכלל שעד כאן קרויה טמאה - (לענין נגיעת קודש, אע"פ שטהורה היא לענין נגיעת תרומה אחר שמלאו ימיה וטבלה והעריב שמשה - עפ"י ספר זכרון).

ט. "ואם לא תמצא ידה די שיה ולקחה שתי תורים או שני בני יונה אחד לעולה ואחד לחטאת" וגו', מה כוונת הכתוב בהקדים את העולה קודם לחטאת?

לא הקדימה הכתוב אלא למקראה, (הכתוב מקדימה מפני שהיא כולה כליל וחשובה יותר - עפ"י גור אריה, ועי' שי למורא עוד פירוש בשם ה'שיטה מקובצת' בשם רבנו יחיאל), אבל להקרבה, חטאת קודמת לעולה, כך שנינו בזבחים בפרק כל התדיר.

~ פרשת מצורע ~

לו. "כי תבואו אל ארץ כנען אשר אני נותן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת" וגו', למה כתוב "ונתתי נגע צרעת" (שזה לשון שמשמעו שיתן להם מתנה, היה לו לכתוב "נגע צרעת כי תהיה בבית" כמ"ש בנגעי אדם "נגע צרעת כי תהיה באדם" - עפ"י ר"א מורחי).

בשורה היא להם שהנגעים באים עליהם, לפי שהטמינו אמוריים מטמוניות של זהב בקורות בתיהם כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, וע"י הנגע נותן הבית ומוצאן.

לו. "כנגע נראה לי בבית", מה משמיענו בזה שכתוב לשון "כנגע נראה לי", ולא כתוב "נגע נראה לי"?

א. "אשה כי תזריע וילדה זכר", מה לומדים מזה שהתורה כתבה כאן דיני לידת האדם ברית מילה וטומאת לידה?

אמר רבי שמלאי, כשי שיצירתו של אדם אחר כל בהמה חיה ועוף במעשה בראשית, כך תורתו נתפרשה אחר תורת בהמה חיה ועוף.

ב. "אשה כי תזריע", למה כתוב זאת, היה יכול לכתוב 'אשה כי תלד זכר' וגו'?

לרבות שאפילו ילדתו מחוי שנמחה ונעשה כעין זרע, אמו טמאה טומאת לידה.

ג. "ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי מטהרה", מה הכוונה 'תשב'?

אין תשב אלא לשון עכבה, כמו "ותשבו בקדש", "וישב באלוני ממרא".

ד. "בכל קודש לא תגע", מה הכוונה כאן "לא תגע"?

אזהרה לאוכל וכו', כמו ששנינו ביבמות. (ואמרו שם - שהקיש הכתוב "בכל קודש לא תגע" - "ואל המקדש לא תבא", מה 'ביאת מקדש' בכרת, אף 'לא תגע' בכרת, והרי בנגיעת קדשים אין כרת כמו שפירש"י בפרשת אמור (ויקרא כ"ב ג'), אלא מוכרח שהכוונה על אכילה, ומה שכתוב בלשון "לא תגע" ללמד שבנגיעה יש איסור לאו כמו באכילה אבל האזהרה שכתוב כאן היא אזהרה לאוכל לענין איסור כרת שיש באכילה - עפ"י גור אריה וביאורים).

ה. מה מרבים מ"בכל קודש"?

לרבות את התרומה.

ו. "ובמלאות ימי מטהרה לבן או לבן תביא כבש בן שנתו לעולה ובן יונה או תור לחטאת אל פתח מועד על הכהן, והקריבו לפני ה'" וגו', למה כתוב "והקריבו" לשון יחיד?

אפילו תלמיד חכם שיודע נגע וודאי, לא יפסוק דבר ברור לומר נגע נראה לי, אלא "כנגע נראה לי", (משום (תהלים ק"א ז) "דובר שקרים לא יכון", שהרי כן זמן שלא נזקק לו הכהן אינו נגע, ואין יאמר "נגע נראה לי בבית" - עפ"י גור אריה, ועי' עוד בשי למורא בשם רא"ם).

לח. "ופנו את הבית במרם יבא הכהן לראות את הנגע" וגו', מה משמיענו בזה?

שכל זמן שאין כהן נזקק לו, אין שם תורת טומאה.

למ. "ולא יטמא כל אשר בבית", מה הכוונה?

שאם לא יפנהו ויבא הכהן ויראה הנגע, נזקק להסגר וכל מה שבתוכו יטמא.

מ. מה לומדים מזה שהתורה מזהירה זאת שיפנה הכלים?

ועל מה חסה התורה, אם על כלי שטף (כל הכלים שאינם כלי חרס נקראו "כלי שטף" ע"ש שיש להם טהרה במקוה - רש"י במס' חולין כ"ה), יטבילם ויטהרו, ואם על אוכלין ומשקין, יאכלם בימי טומאתו? הא לא חסה התורה אלא על כלי חרס שאין להם טהרה במקוה.

מא. "שקעוררות", מה פירושו?

שוקעות במראיהן. (וכתב המלבי"ם שהמראה הצבע של הנגע שקוע בעומק האבנים שגם אם יסירו את הטיח ישאר המראה - וזה לא מה שכתוב בסמוך "ומראיהן שפל מן הקיר" ששם הפירוש שמראה הנגע נראה שפל ממראה שאר הקיר כמראה חמה עמוקה מן הקיר, וכפי שפירש רש"י בפרשת תזריע י"ג ג', ובשם הרמב"ן שמראה הנגע נראה שפל מן הקיר בגלל שיש בו זוהר - שי למורא).

מב. "יצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע"

וגו', מה פירוש "וחלצו"?

כתרגומו - "וישלפון", יטלום משם. כמו "וחלצה נעלו" - לשון הסרה.

מג. "אל מקום טמא", מה הכוונה?

מקום שאין הטהרות משתמשות שם, (ולא דוקא שהמקום הוא טמא).

מד. מה לומדים מזה שהתורה ציוותה להוציא האבנים למקום כזה?

למדך הכתוב שהאבנים הללו מטמאות מקומן בעודן בו, (שכל זמן שהאבנים הללו מונחים שם, יטמא האויר שם ויטמא כל הטהרות שמשמשים שם באויר שעליהם אע"פ שלא נגעו באבנים הללו - לבוש האורה).

מה. ואת הבית יקציע, מה פירושו?

רודוניי"ר בלע"ז (לכרסם - עפ"י אוצר לעזי רש"י).

מו. "ואת הבית יקציע מבית" וגו', מה הכוונה "מבית"?

"מבית" - מבפנים, (והוא כמו "וכפרת אותה מבית ומחוץ" [בראשית ו' י"ד], "מבית ומחוץ תצננו" [שמות כ"ה י"א]).

מז. "סביב", מה הכוונה?

סביבות הנגע, (שאם הכוונה שיקציע סביב בכל הבית, הרי תיבת "סביב" מיותרת, והיה לו לומר רק ואת הבית יקציע מבית, אלא פירוש "סביב" סביבות הנגע).

מת. איך הוא עושה?

בתורת כהנים נדרש כן שיקלף הטיח שסביב אבני הנגע, (פירוש אחר שישליכו את האבנים אשר בהן הנגע יקלף את טיח הבית מבפנים מסביב לנגע, וישפוך את עפרו אל מחוץ לעיר - עפ"י ר"א מזרחי לפי תורת כהנים).

מט. "ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר" וגו', מה הוא לשון "הקצו"?

לשון "קצה", אשר קצעו בקצות הנגע סביב, (רש"י מפרש תיבת "הקצו" מלשון "קצה" (סוף) אבל מכיון שכוונת הכתוב היא על הקציעה (הקילוף של הטיח) לכן מוסיף רש"י וכותב "אשר קצעו בקצות הנגע סביב" ואם היה כתוב בפסוק "אשר קצעו" לא היה מובן היכן היתה הקליפה ההיא ועכשיו שנאמר בפסוק "אשר הקצו" מלשון קצה ידענו שהקציעה בקצה הנגע היתה ונלמד שני דברים בתיבה אחת - עפ"י ר"א מזרחי).

נ. "ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחרי חליץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח", מה הוא לשון "הקצות" ו"הטוח"?

"הקצות" לשון "העשות", (פירוש מבנין "נפעל", שהבית קבל הקציעה בקצות הנגע, ופירוש "ואחרי הקצות את הבית" - אחרי שהקצו האנשים את הבית [שאם לא כן לא שייך כאן מילת "את" אחר לשון "נפעל", וכן פרש"י בפסוק "ויושב את משה ואת אהרן" - הושבו ע"י שליח] - עפ"י ר"א מזרחי וגור אריה בשילוב).

נא. ומה הוא לשון אחר "חליץ" את האבנים?

אבל "חליץ את האבנים" מוסב הלשון אל האדם שחלצן, והוא משקל לשון כבד כמו כפר דבר, (עי' שי למורא הסבר על זה עפ"י כללי הדקדוק).

נב. "ואם ישוב הנגע ופרח בבית" וגו', יכול חזר בו ביום והוא טמא?

ת"ל "ושב הכהן" (לעיל פסוק ל"ט), "ואם ישוב" (כאן בפסוק מ"ג), מה שיבה האמורה להלן בסוף שבוע אף שיבה האמורה כאן בסוף שבוע, (שנגע החוזר בו ביום אינו טמא כי שמא בסוף השבוע יסור הנגע, וכשבא בסוף השבוע ולא נמצא הנגע אינו טמא ואעפ"י שבתחילת השבוע היה הנגע הרי הוא כאילו לא היה - עפ"י גור אריה).

נג. "ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית", יכול לא יהא החוזר טמא אלא א"כ פשה?

נאמר צרעת ממארת בבתים ונאמר צרעת ממארת בבגדים (לעיל י"ג נ"א), מה להלן טימא את החוזר אע"פ שאינו פושה (שם בפסוק נ"ה) אף כאן טימא את החוזר אע"פ שאינו פושה.

נד. אם כן מה תלמוד לומר "והנה פשה"?

אין כאן מקומו של מקרא זה אלא "ונתן את הבית" (פסוק מ"ה) היה לו לכתוב אחר "ואם ישוב הנגע" (פסוק מ"ג) "וראה והנה פשה" הא לא בא ללמד אלא על נגע העומד בעיניו בשבוע ראשון ובה בסוף שבוע שני ומצאו שפשה, שלא פירש בו הכתוב למעלה כלום בעומד בעיניו בשבוע ראשון ולמדך כאן בפשיון זה שאינו מדבר אלא בעומד בראשון ופשה בשני.

דרך ארץ זה עיקר העבודה וזה עבודה רבה מאד

דרך ארץ זה יותר קשה מעץ החיים, כמה שקשה להתהפך מעץ הדעת לעץ החיים להפוך מצרעת הנחש לגוף שיאיר בש"ע רבוא נהורין, דרך ארץ זה עוד יותר קשה. כל העבודה זה להגיע לדרך ארץ. זה העבודה הכי קשה מכל העבודות.

צריך להזהר מאד לא לפגוע באף אחד

כשיש שנאת חנם אין דבר יותר גרוע מזה, אנחנו צריכים רק להרבות באהבת חנם. לנו צריך להיות אהבת חנם, ואהבת חנם פירושו שאדם לא יעליב אף אחד ולא יצעק על אף אחד, לא יעליל על אף אחד, ותמיד צריך להרגיש ביטול גמור לכל יהודי.

כתוב באגרת הרמב"ן כשאדם מדבר עם השני הוא צריך ממש להתבושש ממנו. לפעמים אדם אולי נפגע, ואולי לא התנהגת כמו שצריך.

אדם חייב ממש להרגיש בושה ופחד מכל אדם ואדם בעולם, מכל יהודי ויהודי. הוא נמצא בפחד אולי נפגע, ואולי אני יעשה משהו שלא כשורה.

לא שייך להכות ולפגוע בשני

אדם כשר לא יכול להכות, לא יכול להעליב, לא יכול לפגוע, לא יכול להוציא הגה על השני. אדם כשר צנוע באמת צנוע בקדושה וטהרה הוא לעולם לא יכול להכות את השני, הוא לא יכול לדבר על השני, לא יכול לדחוף את השני.

כל מקום שיש דחיפות מוותרים ולא דוחפים

שום דבר לא יוצא מדחיפות, הצנועים מושכים את ידיהם מלחם הפנים, הרי לחם הפנים הוא הכי מעשיר, הוא מביא הכי הרבה עשירות, אבל הצנועים מושכים ידיהם מלחם הפנים, אפילו שהם לא יקבלו אף פעם אפילו פירור, הם מוותרים. אם יש דחיפות הם מוותרים, כל מקום שיש דחיפות עומדים בצד. כשאדם לא עושה דבר לשם מצוה הוא מתחיל לדחוף את השני, וזה מראה שזה לא לשם מצוה.

כמה חמור לעשות משהו שמגעיל את השני

אם אדם ירק בפני חבירו אין לו חלק לעולם הבא, אדם יורק ופתאום השני רואה שאתה יורק, אתה רוצה לירוק תצא החוצה, וכן כל מיני דברים שמגעיל את השני. אנחנו רק בני אדם, לך זה נעים, לך זה טוב, אתה אחד בדרא, אבל לשני זה מגעיל, אין לך שום רשות לעשות איזה דבר שאת השני זה מגעיל, זה דרך ארץ קדמה לתורה.

הרבי אומר אם היו יודעים איזה דרך ארץ אני מנהיג בשלחן שלי אז מלכים ורוזנים היו שולחים את הילדים, הם היו רואים אצלי דרך ארץ.

רבי יוחנן כשהיה מוגיע לאותו פסוק היה בוכה (הגיגה דף ה'), שאלקים יביא במשפט על כל נעלם, עבד שרבו שוקל לו שגיאות כזדונות, אם אתה עושה דבר בפני חברך וזה הגעיל אותו אז השגגה נחפכת לזדון.

עד כמה צריך זהירות לא לגרום צער לשני

אצל היהודים ויהן שם ישראל, כאיש אחד, עם ישראל זה כל אחד מבוטל לשני. כל אחד רוצה בהצלחת השני, בטובת השני, לשמח את השני, לא לגרום צער לשני.

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

~ תפילות ל"ג בעומר ~

רבנו של עולם, מלא רחמים, פתח לנו את אוצרך, והשפע עלינו אור חדש ביום קדוש ונורא זה, שבו מאירה נשמת רבי שמעון בר יוחאי באור חדש, פותחת לנו את כל הרקיעים וממשיכה לנו השגות אלוקות לכל השנה כולה, יום שבו מתגלית הנשמה שזכתה לתקן את הטא אדם הראשון בשלימות, עד שנאמר עליה "נעשה אדם – נאמר בעבורך". זכה רבי שמעון בר יוחאי להחזיר את כל האורות לשרשן, אור גניז וטמיר וקדמון צה ומצוחצה, שהם חמשת הפרצופים של אדם קדמאה, שתיקנם בשלימות, עד שאפילו משה רבנו נזקק לו, כי כשעלה למרום לחדר שנקרא "מרום", בו היו גנוזים הלוחות הקדושים, נתעברה בו נשמת רבי שמעון בר יוחאי במלחמתו עם מלאכי רום, בבחינת "עלית למרום שבית ש"ב"י", (=שמעון בר יוחאי).

רבנו של עולם, גדול העצה ורב העלילה, פינו מלא שירת הודיה על היום הנפלא שהורדת לעולמך, שהוא יום ההילולא של רבי שמעון בר יוחאי, שבו חדה וששון בכל ההיכלות, חיות לכל העולמות, יום שבו כל מלאכי מעלה ששים ושמהים בהתגלות האורות החדשים והנפלאים. יום שבו כל שרפי מעלה אראלים ותרשישים מצפים בכליון עינים, מצפים להתגלות האורות החדשים והמיוחדים, שנסתמו ונעלמו מאז הטא אדם הראשון. כי היה על אדם הראשון להוסיף שפלות וענוה, הכנעה ובושה, אימה ויראה, יותר ויותר מרגע לרגע, ולשיר להודות ולזמר משעת הבראו ועד כניסת השבת כמו שנאמר: "טוב להודות לה' ולזמר לשמך עליון", כדי לזכות עם כניסת השבת לפתיחת כל מקורות האור, עד "והיה אור הלבנה כאור החמה", לתקן על ידי כן שבירת הכלים, ולהמשיך את האור לכל התהומות והמחשכים. אך הוא לא עשה כן, אלא נסה להרקיע שחקים, ולהמשיך את האור בלא תפילה ותחנונים, בלא זמר ושכחים. בבחינת עין הדעת, בבחינת "ולא התבוששו". הפסיק על ידי כן בין חכמה דאדם קדמאה לחכמה סתימא דעתיקא קדישא. מאז שבירת הלוחות, לא היה מי שיתקן זאת, עד שנאצלה נשמת רבי שמעון בר יוחאי הקדושה והנוראה, שגלתה שבעים תקונים, הנמשכים משבעים פנים, שבהם כלולים כל האורות מכתר דאדם קדמאה, ובהם הביטול השלם לאור אין סוף, באופן שלא ידע האדם מעצמו כלל.

רבנו של עולם, חוס ורחם עלינו והאר לנו את האור הנורא של סתרי אורייתא ביום קדוש ונורא זה, יום ל"ג בעומר, אשר בו מתגלית מחדש נשמת רבי שמעון בר יוחאי ביתר שאת וביתר עז. כי כפי ירידת הדורות, כן הולכת ועולה נשמת רבי שמעון בר יוחאי עד אין סוף ועד אין חקר, כדי למשות מן המים הזדונים את הממים לשקוע ביון מצולה.

~ הודעה חשובה ~

אפשר לראות את הצדיק כל לילה בתפילת מעריב בשעה 8.30
וכן בשבת קודש בכל התפילות בביהמ"ד ברח' עידו הנביא
(הכניסה לנברים מכביש מס' 1).

מוהל מומחה ~ בהמלצתו של מורינו הרב שליט"א ~ הרה"ח ר' נחמן יוסף הי"ו להזמנות 0504117889

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

מסירות נפש של הצדיק עבור עם ישראל - יומיים בצום להמתיק דינים

ב' אלפים-רמ"ט) רק השי"ת יודע הרחמנות של הצדיק ושהוא מוכן להפקיר עצמו עבור כל יהודי ויהודי יהיה מי שיהיה ובפרט כשהצדיק רואה ברוח קדשו שעם ישראל צריכים רחמים מרובים וכל אחד יודע המצב של כשבה אחת בין שבעים זאבים, ורגשו גוים ולאומים יהגו ריק, והשי"ת ברוח רחמיו וחסדיו שומר עלינו בזכות הצדיקים הקדושים שעובדים אותו במסי"ג וסובלים ייסורים כדי שיהיה אך טוב לישראל. ובשבוע האחרונה נתוודע שהרב שליט"א לא הכניס לפיו אפי' טיפת מים כיומיים וזה אחרי שהיה במצב בריאות חמור כידוע לכולנו שהרב שליט"א עבר בער"פ ניתוח בהרדמה כללית והיה בבית חולים ואחרי פסח שוב היה בבית חולים אבל עם כל זאת הצדיק אינו חושב על עצמו ומוסר נפשו במסירות נפש עצום וצם ומתענה ומסתגף עבור ישועתן של ישראל. וא"כ עלינו להתחזק בכל הכוחות להתפלל ולהתחנן להשי"ת ולהרבות באמירת תיקוני הכללי ובאמירת תהלים, והשי"ת ברוב רחמיו וחסדיו לאין קץ ישמע שוועתינו וצעקתינו ונזכה לגאולה ברחמים אמון.

אלפים בעצרת תפילה עבור מורינו הרב שליט"א בכותל המערבי עפ"י הוראתו של הצדיק המקובל ר' יעקב עדס שליט"א

ב' אלפים-ר"ץ) מעמד קידוש ה' שלא היה מעולמים היה ביום ראשון העל"ט בכותל המערבי, וזה היה עפ"י הוראת הצה"ק הנ"ל שביקש במיוחד מהגה"ח ר' שלמה אלמליח שליט"א (בעמח"ס עטרת שלמה על עץ חיים) מחשובי תלמידי הרב שליט"א ואמר לו שצריך לסדר עצרת תפילה בכותל המערבי והדגיש מה שיותר מוקדם ולצעוק ולשווע להשי"ת לרפואתו של מורינו הרב שליט"א, והצדיק הנ"ל כמה וכמה פעמים התקשר דרך הגבאי שלו לעורר על זה וביקש והפציר שיפרסמו זאת הרבה ומשעות הבוקר המוקדמות כדי שיבואו כמה שיותר אנשים מכל רחבי הארץ, ואכן כל תלמידי הרב שליט"א מכל קצוות הארץ מהצפון ומהדרום מבני ברק ביתר אילת קרית ספר בית שמש חולון צפת וכו' וכו' כולם נקבצו באו ובשעה חמש אחה"צ כל רחבת הכותל המערבי התמלא באלפי תלמידי הצדיק וגם בעזרת נשים ותינוקות של בית רבן והתחילו לומר תיקון הכללי בתעוררות עצום ובשוועות ובצעקות בלב נשבר לאבינו שבשמים יתברך עבור רפואתו של צדיק דורינו, וכך אמרו שש פעמים תיקון הכללי.

הצדיק הק' ר' יעקב עדס שליט"א משמש כשליח ציבור בזעקות ובכיות קורע לבבות

ב' אלפים-רנ"א) ובשעה שש בערך הגיע הצדיק הנ"ל להתחיל להתפלל עם הציבור הק' ביחד כדרכו בקודש בקול זעקה ושוועה ובבכיות עצומות אבינו מלכנו שלח רפואה שלימה לכל חולי עמך ישראל, והקול נשמע למרחקים ובוקע רקיעים, ושוב אבינו מלכנו כמה פעמים, אבינו מלכנו החזירנו בתשובה שלימה לפניך, ואח"כ שלש עשרה מדות של רחמים בדמעות שלישי ועוד פסוקים של רחמים וכו' וכו' וגם הרבה יהודים שהגיעו לכותל המערבי הצטרפו למעמד הנשגב הזה ותהי המקום לחרדת אלקים, וזה היה קידוש ה' עצום לראות ציבור ענק יראים ושלמים מתאחדים ומתחזקים באהבה ואחוה ושלוש ורעות בהתקשרות בלב ונפש עם צדיק דורינו וצועקים ומתחננים שעות על שעות לאבינו שבשמים המצפה ומחכה לשוועתינו כמ"ש "שוועת עניים אתה תשמע צעקת הדל תקשיב ותושיע", ובה' בחסדי השי"ת תיכף ראו את ישועת ה' כי מיד אחרי העצרת נתבשרנו שהשי"ת השומע אל אביונים שמע תפילתינו ובה' הצדיק יתפלל אתנו תפילת מעריב ואי אפשר לשער ולתאר ההתרגשות והשמחה שנראה על כולם בבשורה זו, ואחרי העצרת כולם הגיעו לחכות על הצדיק שיצא לתפילת מעריב למרפסת ביתו (וכן הרבה אורחים שהגיעו בטרחה גדולה מהרבה ערים נשאו לתפילת מעריב) וציבור גדול כאלפים איש חיכו להופעת הצדיק והצדיק התעכב והציבור מחכה בכליון עינים והתחילו לומר שוב תיקון הכללי בשברון לב להתחנן להשי"ת שבאמת נזכה לראות את הצדיק, והנה הצדיק מופיע בפארו והדרתו וכל הקהל הק' פצחו בשירה ובזמרה בשמחה עצומה שאין לשער אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה שעה ארוכה ואח"כ התחיל הצדיק תפילת מעריב בנוסח הידוע ובניגונים במתינות ואח"כ ספירת העומר ועי"ז יושפע שפע רב בכל העולמות והצדיק נכנס לביתו, ויתקיים הפסוק "ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דור ודור".

הילד נתרפא בחסדי השי"ת אחרי חצי שנה שסבל

ב' אלפים-רנ"ב) סיפר הרה"ח ר' ש. הי"ו מחשובי אנשי הצדיק שהילד שלו סבל חצי שנה משלשולים ולא ידעו מה לעשות איתו, והגיעו למורינו הרב שליט"א והצדיק נתן בקבוק טיפות לקחת שלש פעמים ביום (כידוע הטיפות שמורינו הרב שליט"א נותן שזה פועל על כל מיני מחלות לא משנה מה, וזה בודאי ענין פלאי וכח אלקי מה

שהשי"ת פועל ע"י ברכת הצדיק רק הצדיק מלביש זאת בפעולה גשמית כידוע אצל הרבה צדיקים) וכעבור כמה ימים הגיעו שוב והצדיק נתן שוב טיפות לקחת פעם אחת ביום והשי"ת הראה פלאות ופתאום הילד נתרפא והפסיק לסבול.

הצדיק כותב תפילה לכל אחד בדיוק מה שצריך ברוה"ק עצום

ב' אלפים-רנ"ג) וכן סיפר שפעם ביקש ממורינו הרב שליט"א תפילות לשני אנשים שיש להם יום הולדת והרב שליט"א שאל את השמות שלהם ואמר שיכין להם תפילה ויודיע לו, ואחרי כמה ימים התקשר הגבאי שהתפילות מוכנות והנה הוא רואה בתפילות שהצדיק כתב לכל אחד הענין שלו, אחד היה לו הנהגה לסיים בכל שנה הזוה"ק אבל היה לו רפיון בזה ולמד פחות, והצדיק כתב לו שיזכה לסיים כל שנה הזוה"ק, והשני היה לו סדר ללמוד כל יום פרק ברמב"ם ובתפילה שלו כתב הרב שליט"א שיזכה ללמוד כל יום פרק ברמב"ם, וזה פלאי פלאות איך שהצדיק יודע בדיוק ברוה"ק עצום כל מה שלומדים.

הצדיק מברך שיסיים עם הילד כל שנה ששה סדרי משנה - (ברוה"ק עצום)

ב' אלפים-רנ"ד) וכן סיפר הנ"ל שהיה לו סדר שהיה מסיים עם הילד שלו כל שנה סדרי משנה אבל היה רפיון בלימוד זה והתחיל ללמד פחות מהסדר הזה ובאיזה יום זכה להכנס עם ילדיו למורינו הרב שליט"א להתחזק והצדיק מברך אותו שתזכה לסיים עם ילדך כל שנה כל הששה סדרי משה ומה נדהם מהברכה הזו איך שהצדיק ידע מזה בלי שיספר לו על ההנהגה שלו.

הכרזתו של הצה"ק המקובל ר' יעקב עדס שליט"א
בעצרת התפילה עבור מורינו הרב שליט"א בכותל המערבי
כל אחד יקבל עליו עבור רפואתו של מורינו הרב שליט"א קבלה טובה, בענין:
א. אהבת תורה (ונראה מדבריו שע"י אהבת תורה ממילא לומד בחשק ובהתמדה),
ב. תפילה בכוונה, ג. שמירת עינים, ד. שמירת הדיבור.

וכן עורר מאד להתחזק בשמירת שבת קודש ועי"ז נזכה שהשי"ת ישלח רפואה שלימה למורינו הרב שליט"א ולנאולה ברחמים אמן.
ואמר, שכל מי שקשור לרב שליט"א כל התחזקות שלו עוזר לרב אוטומטית.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועיבודות וסיפורים מצדיקי הדורות ומורינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה ז"ע ועכ"ל ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א
בענין שמירת גהלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

החינוך הטהור של הצדיק שאינו טבע אין עולם - רק תפילה להשי"ת

כל מה שעובר על הצדיק ובפרט לאהרונה עצרות התפילות בכותל המערבי ובהכרזת אלפים ורבעות תיקוני הכללי שנאמרו מכלל אלפי אנ"ש בכל העולם עבור רפואתו של מורינו הרב שליט"א וכולם רואים איך שהשי"ת שומע תפילת כל פה, והכל מתהפך מהיפך להיפך, ופתאום הצדיק יוצא ומתפלל עם הקהל הקדוש בחיות ובשמחה שעות ארוכות וזה משפיע השפעה עצומה על התשב"ר הקדושים שאין עוד מלבדו אין עוד ממש, אין טבע, יש השי"ת, יש תפילות, והוץ מזה הכל הבל וריק - אשרינו אשרינו.

וזה בוודאי שמחה עצומה ופרסום עצום שמהדהד בכל העולם, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'